

V L A A M S   P A R L E M E N T

Zitting 2002-2003

13 maart 2003

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR ALGEMEEN BELEID, FINANCIEN EN BEGROTING

Vraag om uitleg van mevrouw Marijke Dillen tot de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, over het aanbod van de minister-president om te bemiddelen voor een fiscale regeling voor sommige topsporters

Vraag om uitleg van de heer André-Emiel Bogaert tot de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, over zijn voorstellen tot het invoeren van een speciaal belastingregime voor Vlaamse topsporters

Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting

Donderdag 13 maart 2003

VOORZITTER : De heer Marc van den Abeelen

– *De vraag om uitleg wordt gehouden om 10.10 uur.*

Vraag om uitleg van mevrouw Marijke Dillen tot de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, over het aanbod van de minister-president om te bemiddelen voor een fiscale regeling voor sommige topsporters

Vraag om uitleg van de heer André-Emiel Bogaert tot de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, over zijn voorstellen tot het invoeren van een speciaal belastingregime voor Vlaamse topsporters

De voorzitter : Aan de orde zijn de samengevoegde vragen om uitleg van mevrouw Dillen tot de heer Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, over het aanbod van de minister-president om te bemiddelen voor een fiscale regeling voor sommige topsporters en van de heer Bogaert tot minister-president Patrick Dewael, over zijn voorstellen tot het invoeren van een speciaal belastingregime voor Vlaamse topsporters.

Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, geachte collega's, zoals we allemaal weten, is de fiscaliteit een federale materie waarover Vlaanderen weinig, om niet te zeggen geen bevoegdheden heeft. Ondanks alle verkiezingsbeloften die verscheidene partijen hebben gemaakt naar aanleiding van de vorige parlementsverkiezingen blijft de fiscale druk bijzonder hoog voor de burgers. Ons land heeft een onaanvaardbaar hoog fiscaal regime voor zijn onderdanen.

Dit heeft onder meer tot gevolg dat burgers met een hoog inkomen uitwegen zoeken om belastingen te vermijden. Zo kunnen ze het land verlaten om elders in het buitenland van een gunstiger fiscaal regime te genieten. Verscheidene topsporters hebben er in het verleden mee bedreigd Vlaanderen te verlaten en zich elders te vestigen, louter en alleen om fiscale redenen. Een aantal heeft de daad bij het woord gevoegd.

Mijnheer de minister-president, in het recente verleden heeft de vader van tennisvedette Kim Clijsters ermee bedreigd Vlaanderen om deze reden te verlaten en zich te vestigen in Australië, waar het belastingklimaat duidelijk veel milder is. Naar aanleiding van deze dreiging hebt u tijdens de Proximus Diamond Games in Antwerpen voorgesteld tussenpersoon te spelen en bij de federale minister van Financiën Reynders en bij de burgemeester van Bree, de gemeente waar de familie Clijsters woont, te polsen of er geen regeling kon worden uitgewerkt.

Uw – terecht – argument hierbij is dat Kim Clijsters voor Vlaanderen een schitterende ambassadeur is en dat Vlaanderen haar niet mag verliezen. Ik heb er geen probleem mee om toe te geven dat dit een juiste bekommernis is. Ze levert werkelijk prestaties.

Voor alle duidelijkheid wil ik beklemtonen dat Kim Clijsters Vlaanderen een grote uitstraling geeft en dat haar prestaties bijzonder bewonderenswaardig zijn. Ze heeft een indrukwekkend palmares en het is bijzonder knap te behoren tot de wereldtop-vijf van het vrouwentennis. Geen enkele Vlaming heeft haar dit ooit voorgedaan.

Mijnheer de minister-president, net zoals u zie ook ik haar graag tennissen en kan ik gecharmeerd worden door haar vechtlust op het tennisveld en haar bijzonder sympathieke lach en houding op en naast het tennisveld. Dit laatste kan niet van iedereen in die wereld worden gezegd. Het is dan ook een terechte doelstelling te verhinderen dat ze de

Dillen

Australische nationaliteit zou aannemen of zich daar zou vestigen. Maar de manier waarop u hebt aangekondigd deze doelstelling na te streven, is totaal verkeerd.

De hoge fiscale druk in dit land is, treft alle Belgen. Er is inderdaad iets fundamenteels mis met de fiscaliteit in dit land. Door uw tussenkomst hebt u de vinger duidelijk op de wonde gelegd. Maar niet enkel voor Kim Clijsters is er een probleem. Dat is het geval voor alle burgers. Het is dan ook onaanvaardbaar uitzonderingssituaties te bepleiten in de fiscaliteit louter en alleen omdat een Vlaming werkelijk prestaties levert.

Door uw verklaringen tijdens of na de Proximus Diamond Games, door te laten uitschijnen dat u een woordje wilt doen bij uw federale collega van Financiën om haar van een bijzonder fiscaal regime te laten genieten, hebt u de hele bevolking een absoluut verkeerd signaal gegeven. Het was een bijzonder slecht idee om op deze wijze tegen de benen te stampen van alle gewone Vlamingen, van alle Vlaamse werknemers, beter of minder goed verdienend. Ook zij moeten veel te veel belastingen betalen. Voor de meesten onder hen wegen die veel zwaarder dan voor grootverdieners.

Het was ook een slecht idee om tegen de benen te schoppen van alle gepensioneerden, waarvan de meesten helaas niet genieten van een geweldig superpensioen maar moeten rondkomen met een beperkt inkomen, ook al hebben ze 40 tot 45 jaar jaarlijks zwaar financieel afgedragen aan de staat via de directe en de indirecte fiscaliteit.

Niemand in Vlaanderen kan begrip opbrengen voor uw houding in dit dossier en de manier waarop u daags na de wedstrijd de zaak in de pers hebt verwoord of zoals het door de pers werd verwoord. Ik verwijs naar de talrijke lezersbrieven in alle Vlaamse kranten.

Mijnheer de minister-president, het zou u sieren om op fiscaal vlak tussenpersoon te spelen voor alle Vlamingen, niet enkel voor een paar goed verdienende en bekende Vlamingen die omwille van hun prestaties, omwille van het feit dat ze behoren tot de wereldtop, bijzonder populair zijn. De wet, ook de fiscale wetgeving, moet voor iedereen gelijk zijn. Uw houding is een kaakslag voor alle Vlamingen die hard werken en ook veel te veel belastingen moeten betalen.

Een zaak wil ik in de rand van deze discussie duidelijk stellen en – voor zover dit nodig is – onder uw aandacht brengen. De sociale en financiële bescherming van sporters, niet enkel van topsporters maar ook van een deel van hen, is absoluut onvoldoende en laat te wensen over. U zou beter ijveren voor een gunstiger sociaal statuut voor alle sporters en topsporters. Ze worden vandaag absoluut onvoldoende beschermd.

Een aantal individuele sporters zoals tennissers, maar ook zwemmers en judoka's, hebben nauwelijks of geen sociale bescherming. Velen betalen dubbele socialezekerheidsbijdragen en daarbovenop teveel belastingen omdat ze enerzijds zijn ingeschreven als loontrekkende met een nepstatuut bij bijvoorbeeld het Bloso, en anderzijds ook als zelfstandige voor de sponsorgelden.

Deze sporters verdienen een betere bescherming. Een aantal hebben een goed, of alleszins beter statuut. Ik denk daarbij aan voetballers en basketters. Ik weet ook wel dat u, om hierin een verbetering aan te brengen, de hulp nodig hebt van de federale overheid. Er moet worden gewerkt aan een beter statuut, dat een oplossing biedt voor de financiële en sociaalrechtelijke moeilijkheden van vele sporters.

Helaas hebben de verschillende regeringen hiervoor tijdens deze legislatuur geen oog gehad. Er is niet gewerkt noch geijverd voor een degelijk statuut. Of zoals uw partijgenoot, senator Dedecker het stelde : 'Voor het statuut van de individuele sportbeoefenaar beperkt de ministeriële interesse zich tot aanwezigheid op de tribunes van Wimbledon of the Diamond Games tot de camera's geïdoold zijn.'

Mijnheer de minister-president, wat is uw standpunt in dit dossier ? Hebt u reeds inspanningen geleverd en gesproken met de federale minister van Financiën ? Indien ja, welke argumenten hebt u gebruikt ? Zijn er in het verleden voor andere topsporters ook dergelijke inspanningen geleverd ?

Door dit duidelijk standpunt in het dossier-Clijsters hebt u expliciet toegegeven dat er iets fundamenteels misloopt met de fiscaliteit in dit land. Meent u niet dat de fiscale problematiek in zijn geheel moet worden aangepakt ? We zijn hiervoor helaas niet bevoegd. Hebt u hierover al gediscussieerd met de federale overheid ? Indien ja, wat zijn de resultaten ?

Het klopt dat in talrijke landen het belastingklimaat milder is. Meent u dan ook niet dat het hoog

Dillen

tijd is om ook in dit land een gunstig fiscaal klimaat te creëren ? Wat dat betreft, zou u uw verkiezingsbeloften in de praktijk moeten omzetten. Welke stappen hebt u reeds genomen bij de federale minister van Financiën om terzake een algemene oplossing te bewerkstelligen ? Welke inspanningen hebt u geleverd bij de federale Minister van Financiën om voor alle groepen uit de samenleving die het financieel bijzonder moeilijk hebben ook een bijzonder fiscaal statuut te bepleiten ?

De heer André-Emiel Bogaert : Mijnheer de minister-president, collega's, ik zal niet in herhaling vallen over de beperkte bevoegdheid van Vlaanderen inzake fiscaliteit of over het ontbreken van een echt statuut van de sporter. We leven in een vrij moeilijke en gevaarlijke samenleving. Hoe hoger men er op de ladder staat, hoe luider men klinkt, zelfs als men fluistert. Alle gedane uitspraken komen bij Jan en Mie Modaal terecht. De voorbeelden zijn legio, zeker de laatste dagen.

De reacties liegen er niet om, ook die vanuit het parlement. Het is belangrijk dat in een openbare zitting van het Vlaams Parlement de zaken in een juist perspectief worden geplaatst en dat de minister-president de kans krijgt om uitvergroete zaken tot hun ware proportie te herleiden.

Mijnheer de minister-president, uw voorstellen kwamen me ook eigenaardig voor. Ik twijfel niet aan uw goede electorale bedoelingen als politicus. Dat is eenieder's vrijheid. (*Opmerkingen van minister-president Patrick Dewael*).

Ik bedoel in eerste instantie de goede electorale bedoelingen maar ook de politieke bedoelingen. Ik heb geen probleem met dit dossier in het licht van de Limburgse verankering ervan. De voorstellen komen echter vrij sectair over omdat ze afkomstig zijn van de minister-president van Vlaanderen. Door de pers worden ze zo gepercipieerd. Dat de politicus Dewael de Limburgse Kim Clijsters provinciaal wil verankeren, is zijn goed recht.

U was tot voor kort ook bevoegd voor Financiën en Begroting. U hebt zich op glad ijs begeven wanneer u zei dat bepaalde al of niet bevriende topsporters een speciaal statuut zouden moeten hebben waarover u uw federale collega minister Reynders zou aanspreken. Grootverdieners die toevallig niet sporten, kennen dezelfde problemen als Kim Clijsters of andere topsporters. Ofwel betalen ze – al dan niet met tegenzin – hun substantiële belastingen, ofwel doen ze aan wettelijk toegelaten cre-

atief boekhouden, ofwel gaan ze zich elders vestigen. Dat is nu eenmaal de huidige situatie, zonder dat er voor hen een speciaal statuut moet worden uitgedokterd.

Ook de klein- en gewoonverdieners zitten in hetzelfde schuitje. Ondanks de zegebuletins is de fiscale druk groot voor zowel groot- als kleinverdieners. Belastingen kunnen zwaarder doorwegen bij kleinverdieners dan bij topsporters die een hoog inkomen genieten. Zoals alle Belgen zijn ook alle Vlamingen gelijk voor de wet, zeker fiscaal, anders ondergraaft men elke rechtszekerheid en verscherpt men de a-fiscale en anti-fiscale reflex van de burgers. Ook parlementsleden hebben dat ondervonden. Door de perceptie en onderdruk van de pers en de bevolking is het gunstigere systeem dat vroeger bestond in 1997 veranderd in een minder gunstig systeem. Iedereen vond dat maar normaal want politici zijn ook maar gewone burgers. Elk uitzonderingsregime, zelfs het nog maar refereren aan de mogelijkheid ervan, is in een democratie uiterst gevaarlijk.

Mijnheer de minister-president, hoewel u hebt gezegd dat u geen bevoegdheid terzake hebt, geeft u de bevolking toch de indruk dat, wanneer u praat met minister Gabriels, toevallig ook uit Limburg, of met uw federale collega minister Reynders, het fiscale dossier van de betrokken belastingplichtige zou kunnen worden versoepeld. Die indruk wordt gewekt, en dat is het probleem. Een ijzersterke argumentatie is dat Kim Clijsters een van de beste ambassadrices is die we ooit hebben gehad en misschien ooit zullen hebben. Dat is echter geen motivering om fiscale uitzonderingen toe te staan. Ik verwijs lukraak naar Jacky Ickx, Thierry Boutsen, Axel Merckx en zoveel anderen die zich hebben gevestigd in een fiscaal paradijs. Indien Kim Clijsters, om welke reden dan ook, naar Australië of gelijk waar vertrekt, kan niemand haar ervan weerhouden, noch de minister-president noch een soepeler systeem. Een topsporter die omwille van een uitzonderlijk fiscaal gunstregime in zijn of haar land blijft, is voor de democratie veel erger dan een topsporter die het land verlaat omdat hij of zij dezelfde fiscale behandeling krijgt als de andere burgers.

Mijnheer de minister-president, wat bedoelde u met uw uitspraken ? Ging het om een lapsus naar aanleiding van de euforie op de Diamond Games of in een electoraal elan ? Hebt u uit uw buik gesproken ? Het zou ook kunnen dat het een beleids optie is waarbij u om bepaalde redenen vindt dat bepaalde personen een bepaald regime zouden moeten krijgen. Wat beweegt u ertoe om te pleiten

Bogaert

voor een speciaal belastingsregime voor uw provinciegenote ?

Bent u er voorstander van om op federaal en/of gewestelijk niveau te pleiten voor een wettelijk fiscaal uitzonderingsstatuut voor topsporters of andere ambassadeurs of ambassadrices ? Het kan bijvoorbeeld ook om uitvinders gaan of mensen die voor Vlaanderen op intellectueel vlak belangrijk zijn.

Sluit dit voorstel aan bij de burgermanifesten en de congresstukken van de VLD waar men juist dergelijk favoritisme steeds zeer duidelijk heeft gelaakt ?

De voorzitter : Minister-president Dewael heeft het woord.

Minister-president Patrick Dewael : Mijnheer de voorzitter, geachte leden, ik ben de vraagstellers erkentelijk omdat ik nu het relaas kan geven van wat er zich in werkelijkheid heeft voorgedaan. We zijn vandaag wel in een erg intieme kring, maar het zal toch geboekstaafd worden in de Handelingen van het Vlaams Parlement.

Euforisch was ik zeker niet want Kim Clijsters had de match verloren met nogal afgetekende cijfers. Er was dus veeleer een bedrukte sfeer na afloop van de wedstrijd.

Omdat u het over electoralisme hebt : ik ga niet naar het tennis kijken omdat het over enkele maanden verkiezingen zijn. Ik speel zelf, zij het op bescheiden wijze, wat tennis. Ik heb die sport altijd van nabij gevolgd.

Na afloop van de wedstrijd in Antwerpen heb ik nog met enkele mensen gepraat en heb ik een bezoek gebracht aan de stand van mijn collega bevoegd voor Sport, namelijk van de Vlaamse topsport. Ik geef u de feiten zoals die zich hebben voorgedaan. Twee jonge mannen zijn me komen opzoeken. Eén van de twee gaf zich uit voor sportjournalist van de krant Het Laatste Nieuws. Hij vroeg me hoe ik de match vond. Ik antwoordde dat ik al betere matches had gezien van Kim Clijsters. Ze kwam er niet heel sterk uit en de wedstrijd was niet erg spannend. De journalist zei dat Kim Clijsters toch een schitterende ambassadrice is voor Vlaanderen. Ik antwoordde dat dit ontegensprekelijk het geval is, dat Kim Clijsters Vlaanderen heel veel diensten bewijst, Vlaanderen op de wereldkaart plaatst en toch zeer bescheiden blijft.

De man vroeg me of ik wel wist dat er een risico bestaat dat ze Vlaanderen zou verlaten. Ik antwoordde dat ik vaag had gehoord dat ze zou opteren voor de Australische nationaliteit. De journalist zei dat het heel erg zou zijn als iemand zoals zij zou vertrekken. Ik heb dit genuanceerd door te zeggen dat, ook al neemt ze een andere nationaliteit aan, de perceptie van haar niet zomaar plots helemaal zal veranderen omdat ze zich sowieso over de hele wereld beweegt. Dit was de sfeer van het gesprek. Er kwam geen bandrecorder aan te pas en het was ook geen interview met een notaboekje. Journalisten moeten rekening houden met een deadline. Ze moeten zorgen dat er reacties staan in de krant. Soms sprokkelen ze dan ook gewoon wat nieuws. Ik voerde een gewoon gesprek en daar ligt dan ook het spreekwoordelijke kalf gebonden.

De journalist zei dat haar vader enorm kan emmeren – een nieuw woord voor mij – over haar fiscaal statuut. Toen ik achteraf heel die zaak reconstrueerde, maakte ik me de bedenking dat er wel een conflict zou bestaan tussen een aantal journalisten en vader Clijsters. Het is een publiek geheim dat hij niet zo makkelijk in de omgang is met een aantal persmensen. Dat is zijn keuze.

Ik antwoordde hem dat dit een probleem voor topsporters in het algemeen is. Ze kunnen in een korte tijdspanne enorme bedragen vergaren. Dat geldt trouwens niet voor iedereen. Ze hebben geen normale beroepsloopbaan. Ik zei hem ook dat ik niet wist dat ze daar problemen over maakte. Niemand had me daar over aangesproken. Ik heb nog nooit met Kim Clijsters een direct contact gehad. Vader Clijsters ken ik wel. Hij heeft vroeger nog gevoetbald bij SK Tongeren. Hij heeft het daar nooit met mij over gehad.

Toen de journalist verwees naar de burgemeester van Bree, zei ik dat die daar uiteraard meer over zou weten en dat ze waarschijnlijk wel met elkaar hebben gesproken. Toen hij me vroeg of daar iets aan moest worden gedaan, zei ik dat dit in algemene zin moest gebeuren. Er zijn trouwens wetsvoorstellen in de Kamer ingediend, onder meer door de heer Dedecker. Er is al heel wat gedaan voor topsporters dankzij de gunstige invloed van ex-premier Dehaene en vice-premier Vande Lanotte. Voetballers en basketballers hebben al een beter statuut. Voor topsporters zou er inderdaad een regeling moeten worden getroffen.

Dat is het relaas van het – aangename – gesprek. Tot op de dag van vandaag weet ik nog steeds niet wie de tweede persoon was. Groot was echter mijn verbazing toen ik de weerslag van dat gesprek op

Dewael

de eerste pagina van Het Laatste Nieuws zag staan. Het was maar een zeer klein artikel. Ik had geen reactie gegeven. Voor mij ging het niet om een officieel standpunt.

Men zou kunnen opwerpen dat ik als politicus genoeg gepokt en gemazeld en door de wol geverfd ben. Dat klopt. Ik zit al 20 jaar in de politiek. Sommigen zeggen zelfs dat ik niet zo slecht ben in communicatie. Ik heb al mijn hele leven lang contacten met beroepsjournalisten. Ik heb me niet vaak echt geërgerd aan wat journalisten overnemen van persconferenties. Alles bij elkaar genomen, hebben we een goede en onafhankelijke pers. Toen ik het artikel las, voelde ik me echter wel enigszins gepakt.

Men is nooit te oud om te leren. Ik ga niet naar zo'n wedstrijden, omgeven door mensen van het kabinet en woordvoerders die me zouden aanraden om niet te spreken met de pers. Ik hou het allemaal nogal informeel. Toen voelde ik me echter wel gepakt. Dat was des te meer het geval omdat de daaropvolgende dagen de krant in kwestie lezersbrieven publiceerde. Daarboven stond dan telkens een mooi fotootje van mij. Meestal moeten we grote inspanningen leveren om foto's in kranten te krijgen. Toen stond er echter drie dagen op rij een – gemonteerde – opname van mij en Kim Clijsters. We hebben immers nooit samen voor een fotograaf gestaan.

Op een bepaald moment heb ik de pen ter hand genomen en geschreven wat ik wel en niet heb gezegd. Ik heb mijn standpunt meegedeeld aan de redactie van Het Laatste Nieuws. De krant heeft daarop geen tegenreactie gepubliceerd. Als een journalist vindt dat hij onheus wordt bejegend, volgt er steeds een redactioneel naschrift.

Ik zal de brief die ik naar de krant heb gestuurd, voorlezen. 'Geachte redactie, de vraag of Kim Clijsters een fiscale voorkeurshandeling mag krijgen om te vermijden dat ze zou kiezen voor de Australische nationaliteit, brengt heel wat gedachten in beweging. Wat stel ik concreet voor? Ten eerste vind ik dat iedereen in België nog altijd te veel belastingen betaalt. De belastingverlagingen die nu worden doorgevoerd, zijn al een belangrijke stap in de goede richting.'

Mevrouw Dillen, wat dit betreft, zitten we op dezelfde golflengte. Ik vind dat de Belg te veel belastingen betaalt. Als u stelt dat ik daar tot nu toe niks aan heb gedaan, dan is dat manifest onjuist. Ik verwijs naar al de maatregelen die de afgelopen maanden

werden genomen, én door de federale, én door de Vlaamse regering. Het is uw taak om die beslissingen te minimaliseren. Voor een Vlaming gaat het in 2003 in oude franken om een totaalbedrag van 110 miljard. Ik denk daarbij aan de verlaging van de personenbelasting, de afschaffing van de crisisbelasting, de indexering van de belastingschalen, de aanpassing van de registratierechten, de afschaffing van het kijk- en luistergeld. Ik kan het lijstje nog langer maken. Dit zijn allemaal acties die de regering heeft ondernomen om de belastingdruk voor de Belgen te verlagen. Als u stelt dat de Vlaming te veel belastingen betaalt, dan ben ik het met u eens. Ik ben het met u oneens als u stelt dat daar niets aan gebeurt.

Ik ga verder met wat ik in de brief heb geschreven: 'Maar er moeten nog meer stappen kunnen volgen. Niet zo maar, maar omdat een lage belastingdruk goed is voor de economie en dus ook voor meer jobs. Ik ben het dus zeker eens met Kim Clijsters dat ze als Belgische te veel belastingen moet betalen, zeker als men dat vergelijkt met topsporters uit andere landen. Betekent dit dat topsporters minder belastingen moeten betalen dan andere burgers? Natuurlijk niet! En dat is trouwens ook niet de vraag van deze mensen.'

Mevrouw Dillen, ik merk op dat de vraag nooit werd gesteld. Ik kan me trouwens niet voorstellen dat de topsporters vandaag menen dat er voor hen een regeling moet worden uitgewerkt waardoor ze een voorkeursbehandeling zouden krijgen ten opzichte van hun landgenoten. Ze stellen wel dat ze een zeer specifiek beroep uitoefenen. Het feit dat hun loopbaan zo kort is, maakt dat men daarmee rekening zou kunnen houden.

Ik was vroeger minister van Cultuur. Iedereen zegt nu dat er moet worden gezorgd voor een aangepast fiscaal en sociaal statuut voor kunstenaars. Minister Vandebroek is voor een deel op die vraag ingegaan. Ook die mensen zaten immers tussen twee stoelen. Als Will Tura ergens een optreden weggeeft, is hij dan een werknemer die voor de duur van het concert een contract heeft met het cultureel centrum of met de vereniging die hem uitnodigt, of is hij een zelfstandige? Hij is geen van beiden. Dat is een anomalie. Het probleem is dat die activiteit niet kan worden ingepast in de filosofie van de fiscale en de sociale wetgeving. Gaat het dan om een voorkeursbehandeling? Neen, het doel is te zorgen voor een statuut dat is aangepast aan de specificiteit van het beroep.

In de brief ga ik verder door te stellen dat 'we wel rekening zouden kunnen houden met de specifieke

Dewael

situatie waarin ze zich bevinden. Kim Clijsters is ook maar één voorbeeld van een topsporter. Topsporters uit bepaalde sportdisciplines met royale vergoedingen, wat trouwens een minderheid van de gevallen is, verdienen in een zeer korte periode zeer veel geld. Ze moeten het eveneens ook waarmaken in een zeer korte loopbaan. Bovendien lopen ze heel wat risico's. Eén zware kwetsuur kan het definitieve einde betekenen van een carrière. Daarom ben ik wel voorstander om topsporters een aangepast statuut toe te kennen, waarbij de opbrengsten en lasten gespreid worden over een langere periode, vergelijkbaar met een normale beroepsloopbaan. Hetzelfde doet zich voor bij kunstenaars. Dit probleem wil ik signaleren aan het federaal niveau dat hiervoor bevoegd is. Niet meer, niet minder.'

De oppositie heeft minister Reynders hierover in het federaal parlement geïnterpelleerd. U kunt het Hoog Comité van Toezicht sturen naar het departement van Financiën, dan zult u zien dat er van mij geen telefoon, geen brief en geen fax naar federaal minister Reynders is gegaan over een individueel geval, zelfs niet over de problematiek van de topsporters in het algemeen. Ik vind echter wel dat er voor hen iets moet gebeuren, maar ik heb er tot op vandaag geen specifieke demarches voor ondernomen.

Ik citeer verder : 'Als we het over sport hebben, mogen we trouwens niet alleen oog hebben voor de toppers die veel inkomsten hebben. Vooral op sociaal vlak hebben sporters onvoldoende bescherming. Ik zou voor deze mensen graag een statuut zien dat rekening houdt met hun specifieke situatie. Dat is evenwel geen fiscale voorkeursbehandeling.'

Uit wat mevrouw Dillen naar voren heeft gebracht, blijkt dat ze op dezelfde golflengte zit. Ze zegt ook dat er inderdaad in algemene zin iets moet gebeuren, maar dat is iets anders dan een voorkeursbehandeling, die de indruk wekt dat een bepaalde regel niet in dezelfde mate zou gelden voor iedereen, en dat kan natuurlijk niet.

Als u mijn verhaal gelooft – ik kan hier niet de eed afleggen maar dit was het correcte relaas van wat zich heeft voorgedaan – zult u begrijpen dat ik mij gepakt voelde. De zaak is trouwens stilgevallen op het ogenblik dat ik deze brief aan de redactie van Het Laatste Nieuws heb overgemaakt. Ik ben echter wel verstandig genoeg om te weten dat de perceptie de realiteit is en dat het de taak is van een

goede oppositie om, zelfs al weet men dat iets meten onrechte in de schoenen wordt geschoven, daar toch nog politieke munt uit te slaan. Tegelijkertijd ben ik erkentelijk dat men mij de kans heeft geboden om de juiste toedracht van de feiten in deze intieme commissie kenbaar te maken.

De voorzitter : Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen : Mijnheer de minister-president, ik dank u voor uw eerlijk antwoord. Ik zou niet durven insinueren dat ik u niet geloof, ik heb er trouwens geen enkele reden voor.

Naar aanleiding van het artikel dat op een maandag is verschenen, heeft de pers wel de indruk gewekt dat u hebt gepleit voor een uitzonderingsstatuut voor Kim Clijsters. Het was zeker niet onze bedoeling om daar politieke munt uit te slaan. Ik heb u zeker geen lessen te geven in communicatie maar ik betreur wel dat het geduurd heeft tot donderdag vooraleer u hebt gereageerd. Er zijn 3 dagen lang mooie foto's verschenen van u en van Kim Clijsters met daarbij veel lezersbrieven.

Minister-president Patrick Dewael : Maandag stond het artikel op de eerste pagina. Dinsdag verschenen er lezersbrieven. Ik dacht dat dit toeval was. Woensdag verschenen er weer lezersbrieven. Toen heb ik gereageerd en mijn reactie stond donderdag in de krant. Ik ben niet zo naïef om dat 4 dagen te laten duren. Woensdag kreeg ik echter de indruk dat het ging om 'un coup monté'.

Mevrouw Marijke Dillen : Wij hebben dit pas donderdag kunnen vaststellen. We wilden er geen politieke munt uit slaan. Ik heb dinsdag al mijn interpellatieverzoek ingediend. Ik ben blij dat de zaak is opgehelderd. We zitten op dezelfde golflengte wat betreft een aangepast statuut, niet alleen voor de toppers, maar voor alle sporters. Dat is dringend noodzakelijk. Het gaat om een exclusieve federale bevoegdheid en ik hoop dat daar tijdens de volgende legislatuur die over enkele maanden begint, werk van zal worden gemaakt.

De voorzitter : De heer Bogaert heeft het woord.

De heer André-Emiel Bogaert : Mijnheer de minister-president, ik dank u voor uw eerlijk antwoord. Ik twijfel niet aan uw goede bedoelingen, dat heb ik voordien al gezegd. Dit moet echter los worden gezien van het behoren tot meerderheid of oppositie. Ik steun de regering en het regeerakkoord nog altijd. Dat blijkt uit mijn stemgedrag. Ik behoor tot de meerderheid.

Bogaert

Ik vind het belangrijk bij dergelijke zaken dat in het parlement, al is het dan in een intieme commissie, het juiste relaas wordt gebracht en dat dit in de Handelingen wordt opgenomen. Ik heb veel ontzag voor het Angelsaksische systeem waarbij de volksvertegenwoordiger, los van de partij of de meerderheid waartoe hij behoort, rechten heeft die hij moet uitputten. Niemand spant nu een onzichtbare nylondraad om over te vallen. Het is enkel een vraag en het antwoord heeft me voor 100 procent bevredigd.

Ik denk dat iedereen, over de partijgrenzen heen, een aangepast statuut nodig acht. We hebben te weinig bevoegdheden over fiscaliteit in Vlaanderen en de belastingdruk is nog te hoog. Ook hierover zijn we het allemaal eens.

Ik wist niet dat de minister-president zich gepakt voelde door een gesprek dat eigenlijk niet voor publicatie bedoeld was. Door dit relaas te horen ga ik buiten met meer wijsheid, en dat is de bedoeling van een vraag.

De voorzitter : Minister-president Dewael heeft het woord.

Minister-president Patrick Dewael : Stel u eens even een omgekeerde situatie voor. Dit zou niet gebeurd zijn en Kim Clijsters zou op een persconferentie aankondigen dat ze verzaakt aan de Belgische nationaliteit. Met de eenvoud en de charme die haar kenmerken zou ze zeggen dat ze betreurt te wonen in een land waar de politieke overheid

weinig respect opbrengt voor de specificiteit die te maken heeft met de topsport. Ze zou zeggen dat ze de beslissing om België te verlaten mede hierdoor zou hebben genomen. Dit zou een natrap zijn naar de politieke klasse, maar ik zie het haar overigens niet doen. Ik garandeer u dat diezelfde kranten massa's lezersbrieven zouden publiceren waarin wordt gezegd dat die politici er niets van hebben begrepen en nog altijd niets hebben gedaan.

Ik geef nog een anekdote. Toen ik minister van Cultuur was, ben ik op het koninklijk paleis naar de uitreiking geweest van de staatsprijs die afwisselend in Nederland en België wordt uitgereikt. Het is een zeer prestigieuze aangelegenheid. Ik kan me niet meer herinneren wie de laureaat was. In zijn dankwoord voor de voltallige pers, en in mijn aanwezigheid en die van de Nederlandse minister van Cultuur, zei hij dat hij kwam uit een land waar kunstenaars pas worden bejubeld als ze een aantal centimeters onder de grond steken. Er volgde een oorverdovende stilte. Naderhand kwam de pers dagenlang op me af en vroeg wat ik hierop te zeggen had, en hoe het kwam dat ons land er na al die jaren nog niet in geslaagd was om een aangepast sociaal en fiscaal statuut te maken voor de kunstenaars. Dit is eigen aan het zoeken naar sensatie. We hebben in het algemeen een vrij correcte pers, maar dit was anders.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 10.50 uur.*
